

شوارق‌الالهام

۶۸۷ - ۶۹۰

ایران‌شناسی، [تهران] ۱۳۴۸ شن؛ پاول شوارتس، جغرافیای تاریخی فارس، ترجمه کیکاووس جهانداری، تهران ۱۳۷۲ شن؛ نجیب عقبی، المستشرقون: موسوعة فی تراث العرب، مع تراجم المستشرقين و دراستهم عنه، مثل الف عام حتى اليوم، [قاهره] ۱۹۶۵-۱۹۶۴، فرهنگ آثار ایرانی-اسلامی: معرفی آثار مکتوب از روزگار کهن تا عصر حاضر، به سیرستی احمد سعیی (گیلانی)، تهران: سروش، ۱۳۸۵ شن. ، ذیل «جغرافیای تاریخی فارس» (از عسکر پیرامی)؛ یعنی مراد، معجم اسماء المستشرقین، بیروت ۱۴۲۵/۲۰۰۴.

Theodor Nöldeke, "[Review of] *Der Diwan des 'Umar ibn Abi Rebi'a*", ed. Paul Schwarz, *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlands*, vol. 15 (1901); Paul Schwarz, *Die'Abbásiden - Residenz Sāmarrā: neue historisch - geographische Untersuchungen*, Leipzig 1909; idem, *Iran im Mittelalter nach den arabischen Geographen*, Hildesheim 1969-1970; Universität Leipzig, 2019. Retrieved Sept. 7, 2019, from <https://research.uni-leipzig.de/catalogus-professorum-lipsiensium/leipzig/Schwarz-332>; Ursula Wökeck, *German Orientalism: the study of the Middle East and Islam from 1800 to 1945*, London 2009.

/ ندا اخوان‌آقدم /

شوارق‌الالهام، کتابی مفصل به عربی در فلسفه و کلام اسلامی اثر ملا عبدالرازاق لاهیجی (متوفی ۱۰۷۲). این کتاب با عنوان کامل شوارق‌الالهام فی أشرح تجرید الكلام، شرحی مزجو بر متن کلامی تجرید الاعتقاد خواجه‌نصرالدین طوسی (متوفی ۶۷۲) است.

عبدالرازاق بن علی لاهیجی^{*} فیلسوف و متکلم شیعه، شاگرد و داماد صدرالدین شیرازی (متوفی ۱۰۵۰) بود و شوارق‌الالهام مهم‌ترین و آخرین اثر او در علم کلام است. از میان هفت اثری که او به‌جز شوارق در این علم تأثیف کرده است، مطالب حاشیه بر شرح جدید تجرید و حاشیه بر حاشیه خقری عیناً یا با اختلاف اندکی با شوارق‌الالهام مطابقت دارد. در مواردی نیز نویسنده شوارق به کتابهای دیگر کشش گشوده مراد به

MADDE YAYIMLANDIKTAN SONRA GELEN DOKUMAN

ویلهلم تماشک^۱، کارل ریتر^۲، کیت ابوت^۳، ژان شاردن^۴، کارستن نیبور^۵، کلمت دوبد^۶، زن دیولاقوا^۷، و ادوارد براون^۸ تطبیق داده و از نقشه‌های انگلیسی و نقشه‌های موجود روسی نیز استفاده کرده است (شوارتس، ۱۳۷۲ شن، همان یادداشت، ص ۱۳-۱۴؛ همو، ۱۹۶۹-۱۹۷۰، ج ۱، ص V-IV). با این‌همه، نویسنده نه تنها شماری از سفرنامه‌ای مهم مربوط به همین دوره را تذیله، بلکه به آثار مهمی چون کتبیه‌ها و سکه‌ها توجه نکرده و خودش نیز در مناطق مورد بحث پژوهش میدانی نکرده است. ارزش واقعی کتاب در جمع‌آوری گزارش‌های منحصر به فرد است و بدینهی است که شوارتس با توجه به گسترده‌گی کار، امکان تطبیق مکانها و مظاهر طبیعی قدیم و صورت‌های جدید آنها را نداشته است. در نگاهی کلی، می‌توان کتاب را فرهنگی جامع از گزارش جغرافی نویسان مسلمان دانست که مجموعه اطلاعات مندرج در آثار آنان درباره هر سرزمین را به صورت دستبندی شده در دسترس پژوهشگران قرار می‌دهد (پرهون، ص ۲۸-۲۹). بخشی از این کتاب را شامل دفترهای اول و دوم و نیمی از دفتر سوم، که به جغرافیای تاریخی فارس می‌پردازد، کیکاووس جهانداری ترجمه و در ۱۳۷۲ شن در تهران چاپ کرده است.

شوارتس علاوه‌بر نگارش مدخلهایی برای «دایرة المعارف اسلام»^۹، مقالات متعددی هم درباره شعر عربی و شاعران عربی زبان و امثال عربی و جغرافیای تاریخی، در نشریات مهمی چون «اسلام»^{۱۰} و «مجلة انجمن شرق‌شناسی آلمان»^{۱۱} منتشر کرد. مانند «جدالوں الفباوی کتاب الاغانی»^{۱۲}، «ازمان زندگی مؤلف غرائب القرآن»^{۱۳}، «تولید شکر در اهواز»^{۱۴}، «سه جاینام در شمال ایران»^{۱۵} («عقیقی، ج ۲، ص ۷۵۶»).

او در ۱۹۳۸/۱۳۱۷ شن در تورکاوا^{۱۶} درگذشت (دانشگاه لایپزیک، ۲۰۱۹؛ وکوک، ص ۲۲۷، ۲۸۸).

منابع: کارل پروکلمان، تاریخ الادب العربی، ج ۱، نقله الى العربية عبدالحليم نجاشی، قاهره [۱۹۷۲]؛ حسن پرهون، «[درباره] جغرافیای تاریخی فارس، تأثیف پاول شوارتس، ترجمه کیکاووس جهانداری»، کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، سال ۳، ش ۱ (اریبهشت ۱۳۷۹)؛ خیرالدین ذی‌ئملی، الاعلام، بیروت ۱۹۹۹؛ شجاع الدین شفا، جهان

1. Wilhelm Tomaschek

2. Karl Ritter

3. Keith E. Abbott

4. Jean Chardin

5. Carsten Niebuhr

6. Clement De Bode

7. Jane Dieulafoy

8. Edward Browne

9. *The Encyclopaedia of Islam*10. *Der Islam*11. *Zeitschrift der deutschen morgenländischen Gesellschaft (ZDMG)*12. "Zu den Täbles alphabétiques du *Kutāb al-Agāni II*", *ZDMG*, vol. 56 (1902), p. 523-54313. "Wann lebte der Verfasser der *Garā'ib al-Kurān?*", *ZDMG*, vol. 69 (1915), p. 300-30414. "Die Zuckerpressen von Ahwāz", *Der Islam*, vol. 6 (1916), p. 269-27915. "Drei Ortslagen in Nord-Iran", *Der Islam*, vol. 8 (1918), p. 15-18

16. Torgau